

काष्ठातीतोऽत्किं तदिद्विषमः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ दंतवेष्टेषु दंतमूलेषु कटेषु कटिषु ॥ १९ ॥ २० ॥ निवेदनमुपाहारं ॥ २१ ॥ यंत्रबद्धार्थैरालिखिताः ॥ २२ ॥ २३ ॥
 काष्ठातीतइवादित्यः प्रतपन्सयुगक्षये ॥ ददृशेदिक्षु सर्वासु पार्थः परपुरंजयः ॥ १३ ॥ खुरशब्देन चाश्वानां निमिघोषेण तेन च ॥ तेन चोक्कुशब्देन ज्यानिनादे
 न तेन च ॥ १४ ॥ नानावादित्रशब्देन पांचजन्यस्वनं च ॥ देवदत्तस्य घोषेण गांडीवनिर्देन च ॥ १५ ॥ मंदवेगानरानागावभूवुस्ते विचेतसः ॥ शरैराशीविष
 स्पशैर्निभिन्नाः सव्यसाचिना ॥ १६ ॥ ते गजा विशिखैस्तीक्ष्णैर्युधिगांडीवचोदितैः ॥ अनेकशतसाहस्रैः सर्वांगेषु समर्पिताः ॥ १७ ॥ आरावंपरमं कृत्वा वध्य
 मानाः किरीटिना ॥ निपेतुरनिशं भूमौ छिन्नपक्षा इवाद्रयः ॥ १८ ॥ अपरे दंतवेष्टेषु कुंभेषु च कटेषु च ॥ शरैः समर्पिताना गाः क्रौंचवद्वनदन्मुहुः ॥ १९ ॥ गज
 स्कंधगतानां च पुरुषाणां किरीटिना ॥ छिद्यंते चोत्तमांगानि भट्टैः सन्नतपर्वभिः ॥ २० ॥ सकुंडलानां पततां शिरसां धरणीतले ॥ पद्मानां निवसं धातैः पार्थश्चक्रे
 निवेदनं ॥ २१ ॥ यंत्रबद्धा विकचचाव्रणात्तारुधिरोक्षिताः ॥ अमत्सु युधिना गेषु मनुष्या विललंबिरे ॥ २२ ॥ केचिदेकेन बाणेन सुयुक्तेन सुपत्रिणा ॥ द्वौ त्रयश्च
 विनिभिन्ना निपेतुर्धरणीतले ॥ २३ ॥ अतिविद्धाश्च नाराचैर्वमंतोरुधिरं मुखैः ॥ सारोहा न्यपतन्भूमौ द्रुमवंत इवाचलाः ॥ २४ ॥ मूर्ध्नि ध्वजं धनुश्चैव युगमीषांतयै
 व च ॥ रथिनां कुट्टयामास भट्टैः सन्नतपर्वभिः ॥ २५ ॥ न संदधन् चार्कषन् विमुंचन् चोद्धहन् ॥ मंडलेनैव धनुषानृत्य न्यार्थः स्मदृश्यते ॥ २६ ॥ अतिविद्धाश्च नारा
 चैर्वमंतोरुधिरं मुखैः ॥ मुहूर्त्तान्न्यपतन् न्येवारणावसुधातले ॥ २७ ॥ उत्थिता न्यगणे यानिकबंधानि समंततः ॥ अदृश्यं तमहाराजतस्मिन्परमसंकुले ॥ २८ ॥
 सचापाः सांगुलित्राणाः सखद्गाः सांगदारणे ॥ अदृश्यं तं भुजाश्चिन्नाहेमाभरणभूषिताः ॥ २९ ॥ सुपस्करैरधिष्ठानैरीषादंडकबंधुरैः ॥ चक्रेर्विमथितैरक्षैर्भग्नै
 श्वबहुधायुगैः ॥ ३० ॥ चर्मचापधरैश्चैव व्यवकीर्णैस्ततस्ततः ॥ सग्निराभरणैर्वस्त्रैः पतितैश्च महध्वजैः ॥ ३१ ॥ निहतैर्वारणैरश्वैः क्षत्रियैश्च निपातितैः ॥ अह
 श्यतमहीतत्रदारुणप्रतिदर्शना ॥ ३२ ॥ एवं दुःशासनबलं वध्यमानं किरीटिना ॥ संप्राद्रवन् महाराज व्यथितं सहनायकं ॥ ३३ ॥ ततो दुःशासनस्त्रस्तः सहानीकः
 शरादितः ॥ द्रोणं त्रातारमाकांक्षन् शकटव्यूहमभ्यगात् ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि दुःशासनसैन्यपराभवेन वतितमोऽध्यायः
 ॥ ९० ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच ॥ दुःशासनबलं हत्वा सव्यसाचीं महारथः ॥ सिधुराजं परीप्सन् चैव द्रोणानीकमुपाद्रवत् ॥ १ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकायां नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७३ ॥ दुःशासन इति ॥ १ ॥